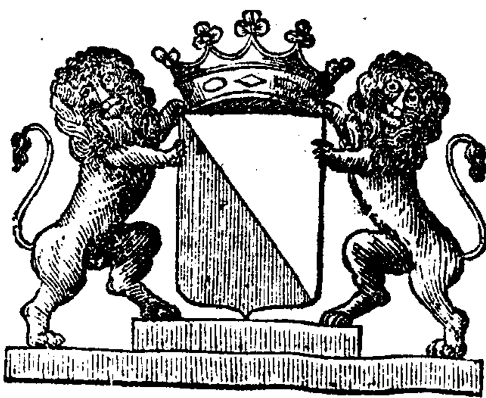
Aº. 1838. Nº. 118.

UTRECHTSCHE COURANT.

MAANDAG, den 1. October.

De Staatsraad Gouverneur der provincie Utrecht, voldoende aan Zijner Majesteits bevelen, kondig bij dezen aan, dat het provinciale geregtshof van Utrecht op den 27. dezer en de arrondissements regtbank van Utrecht, mitsgaders de kantonsgeregten daaronder ressorterende, op den 28. daaraanvolgende door hem, in naam des Konings, zijn beëdigd en geïnstalleerd, en dat deze beëediging en installatie van de arrondissements regtbank van Amersfoort en de kantonsgeregten daaronder behoorende, zijn gedaan op den laatstgenoemden dag door het lid van Gedeputeerde Staten den baron VAN LYNDEN VAN SANDENBURG, daartoe door hem Staatsraad Gouverneur gedelegeerd.

Utrecht 30. September 1838.

L. VAN TOULON.

UTRECHT den 29. September.

De installatie, zoo van het Provinciale geregtshof op Donderdag den 27., als van de Arrondissements regtbank en de Kantonsgeregten op Vrijdag den 28. dezer is door Z. Exc. den Staatsraad Gouverneur VAN TOULON met veel plegtigheid, overeenkomstig het gewigt van deze gebeurtenis, verordend. De optogt werd op beide dagen voorafgegaan en gesloten door detachementen kavalerie, terwijl de heer Gouverneur en de regterlijke ambtenaren in koetsen gezeten waren.

Onder de hoofdpunten van de toespraak, gehouden door Z. Exc. den Staatsraad Gouverneur, zoo bij gelegenheid der beëediging en installatie van het Provinciale geregtshof als van de Arrondissements regtbank en van de kantonsgeregten, daaronder ressorterende, heeft men opgemerkt eene aanwijzing van de grondwettige onderscheiding der regterlijke magt als eene der hoofdinrigtingen van ons staatsgebouw; — van het een en ander, dat aan de meer spoedige verkrijging van eene nieuwe vaderlandsche wetgeving heeft in den weg gestaan; — van het geluk van den tegenwoordigen stond, waarop die nieuwe wetgeving, dank zij de zorgen van Z. M. en allen, die onder hem gearbeid hebben, nu staat aan te vangen, — van het hoog belang en nut, van het publiek vertrouwen, zoo wel op de wetten als op de inrigtingen der regtsmagt en op hen, wien de edele taak wordt opgedragen, om dezelve toe te passen; — van de voordeelen, welke die nieuwe inrigtingen vertoonen, en van al hetgeen er hoofdzakelijk vereischt wordt tot duurzame bewerking en aankweeking van het genoemd vertrouwen; terwijl het bezit daarvan de moeder en voedster is der achtbaarheid, voor den regterlijken ambtenaar onontbeerlijk; — van de uitwendige middelen, welke mede tot die achtbaarheid kunnen en behooren zamen te werken, ter bevordering van welke ook die plegtigheid als bijdrage werd voorgesteld; — van hetgeen door de provinciale Gedeputeerde Staten in dienzelfden zin is aangewend, om een nieuw gebouw, ten gebruike van het provinciaal Hof en de arrondissements Regtbank in deze hoofdplaats te bestemmen en tot tempel der geregtigheid in te wijden, waartoe hetzelve thans ten gebruike wordt opengesteld; — van de voordeelen, welke de nieuwe regtsinrigtingen voor de provincie Utrecht meer nog dan wel elders opleveren, daarbij tevens herinnerende aan de groote achting, welke het vroeger, door den drang des tijdsomstandigheden vernietigd provinciale hof altijd had weggedragen: alle beschouwingen, welke te regt van zelve leidden tot volle hartsvreugde over het tegenwoordig oogenblik, en 's Konings ook hierin gebleken zorg voor onze dierbaarste belangen.

Die toespraak behelsde al verder eene dankbetuiging aan de regtsmagten, welke thans het einde harer werkzaamheden naderden, met bijzondere vermelding, ook van de regtbank van koophandel, welke voor het arrondissement van Utrecht zoo belangeloos en met zoo veel nut is werkzaam geweest; terwijl aldus als van zelve verder gesproken werd van hen, die, blijkens de gedane benoeming, het vertrouwen van Z. M. hebben weggedragen, en tot de plegtige beëediging van dezelve is overgegaan, terwijl de aflegging van dien eed een te grooteren indruk maakte, daar de spreker aan de talrijke zaamgevloeide menigte zijn vertrouwen te kennen gaf, dat alle de aanwezigen wel van hun eerbiedig gevoel bij deze verbindtenis en het aanroepen van den naam van God almagtig zouden willen laten blijken, door gedurende die aanroeping, van hunne zitplaatsen op te staan, gelijk aan dit vertrouwen ook met den meesten eerbied voldaan werd. Ieder der benoemden vervolgens een voor een voor de zitplaats van 's Konings Commissaris opgeroepen en genaderd zijnde, heeft den voorgeschreven eed in deszelfs handen afgelegd, en is daarop van zijnentwege een treffende gelukwensch gevolgd, waarbij ten slotte de volgende zinsnede gebezigd werd: »En zoo willen wij gezamenlijk, volgens onzen heiligen pligt, streven naar een en hetzelfde doel; zoo brengen wij, onder den Goddelijken zegen, het onze gemeenschappelijk bij, om de onderscheidene magten in één punt te doen zamenvloeijen: *Liefde voor den Koning en bevordering van het algemeene nut!*

De president van het hof, de heer Mr. A. G. SMITH, nam na de beëediging het woord, bedankte Zijne Exc. den gouverneur voor de geuitte deelneming, en vestigde daarop de aandacht op het gewigt der gebeurtenis van dezen dag. De spreker zeide daarop onder anderen:

»Wanneer wij den aard der burger-maatschappijen en de lotgevallen der volken beschouwen, vindt men weldra, dat de afscheiding der Magten, het zekerste bolwerk is der burgerlijke en staatkundige vrijheid; want de burgerlijke vrijheid bestaat in eene welingerigte Politie, in eene billijke, regtmatige en ongekrenkte uitoefening der Justitie. De regterlijke magt is daargesteld om de veiligheid en eigendommen der ingezetenen te doen eerbiedigen; veiligheid en de eigendommen zijn toch de grondslagen van het geluk der volken.

GEMENGDE GEDACHTEN
VAN EEN AMBTELOOS BURGER.
(*Vervolg van No. 115.*)

En ons vaderland dan? . . . zal ik spreken van hetgeen wij allen betreuren? Zal ik ophalen hoe wij door de volksbegrippen omtrent het staatsbelang ook eens aan den rand des verderfs zijn gebragt? . . , Schuiven wij hier voor een gordijn, dewijl zoo menig edele en brave door den stroom der verblinding, ondanks zich zelve, werd mede gesleept.

»Doch ongeacht de treurige, maar rijke ondervindingen, — zegt een geacht staatkundige van onzen tijd — die zoo vele Rijken en Staten hebben opgedaan, geeft nog aan het edelaardigste volk, geeft nog heden aan de Nederlanders het regt, hunne eigene regenten te mogen kiezen; het klinkt grootsch en schoon; maar verwacht evenwel, dat eerlang de rijkste huizen in elke stad, de rijkste steden in elke provincie, de rijkste provincien in de min vermogende, en misschien zelfs eene rijkere Mogendheid in de geheele republiek, de stemmen der kiezers, de aanstelling der Magistraten, en dus van het geheele bewind zullen meester worden. De sterkste bolwerken uwer vrijheid, uwe *Burgers gecommitteerden*, uwe *gezworene gemeenten*, uwe *heemheeren* zullen even verwinbaar zijn door geld, als de demagogen te Athene, door het goud van PHILIPPUS.

Ja, een ieder zij het geoorloofd, zij het zelfs ten pligt, liberaal te denken, maar hij wachte zich deze gezindheid te openbaren; hij beproeve zich eerst, of hij alles in zich vereenigt, wat daartoe, zonder het vaderland in de schrikkelijkste gevaren te dompelen, vereischt wordt. Deze gezindheid openlijk aan den dag te leggen, mag alleen worden toevertrouwd aan beproefde vaderlanders, aan mannen, wier wijsheid en deugd ons borg staan, dat zij geen misbruik van dezelve zullen maken, en onder deze behooren de nog onder ons levende tijdgenooten, het edel driemanschap, dat zich in 's Gravenhage vormde, om het vaderland te redden. Drie edele mannen, die met het hoogste gevaar van hun leven, en van alles wat hun dierbaar was, zich met moed vereenigden, de verderfelijke Franschen van den vaderlandschen bodem weg te vagen, hetwelk dan ook ten gevolge had, dat wij van onze verdrukkers verlost, en de heuchelijkste omwenteling daargesteld werd. Doch ach! er zijn onder de zoo groote schaar liberalen van onzen tijd, zoo weinig echte patriotten in den edelen zin des woords; en onder die weinige, nog zoo vele die ter goeder trouw dwalen, of door gebrek aan doorzigt, aan den leiband der listige, maar valsche liberalen gevoerd worden. (*)

(*) De schrijver spreekt hier geheel uit eigene ondervinding. Ook hij had langen tijd, gemeenzame omgang met velen onder hen. Ook hij werd door hunne dwalingen aangestoken; ter goeder trouw, werd hij door hunne staatkundige sophisterijen, die schijnbaar op goede logische sluitredenen gegrond waren, misleid. Gebrek aan doorzigt, deed hem aan dezelve geloof hechten, en ter goeder trouw verspreidde hij, *in geschrift*, hunne grondbeginselen aan den volke. Doch toen hij eindelijk, die personen van naderbij leerde kennen, hunne geheime bedoelingen doorgrondde en inzag, tot welke dwaze en roekelooze oogmerken die beginselen voerden, toen — hoe schuldig ook reeds — scheidde hij zich huiverend van hen af. Schoon slechts een ambteloos burger zijnde, heeft hij echter wegens deze onafhankelijken toestand, ook het voordeel, om vrijmoediger te durven spreken dan menig ander, die door zijne betrekkingen gedwongen wordt, zijne gevoelens te onderdrukken; hij aarselt derhalve niet, de waarheid hulde doende, dit feit, dat *letterlijk* waar is, hier openlijk te belijden.

Ja, wij vereeren den echten liberaal; en is hij geen jongeling meer, — dat hij nimmer moest zijn — maar een man, dan behoort hij zich als zoodanig te wachten, om door den geest des tijds en den stroom der dingen, niet te worden medegesleept; en als schrijver betoone hij vooral zijne bezadigdheid en bescheidenheid, en misbruike de goedheid eens Vorsten niet, die zoo gaarne, als wijsgeer, de misdaad van den misdadiger, de dwaling van

Door de uitvoering der wetten *alleen*, is het dat derzelver vastheid kan worden gewaarborgd."

Zich tot de leden van het hof wendende hernam de spreker:

»Groot is de magt, dus, die aan U is toevertrouwd. — Gij zult voorzeker die magt gebruiken, om de wetten, die door de Vertegenwoordigers van het volk zijn en nog zullen worden voorgeschreven, te handhaven en zonder aanzien van persoon, te doen eerbiedigen. Neêrlandsch trouw en regtvaardigheid is ten allen tijde, door alle volkeren geëerbiedigd geworden, zij zal ook Uwe leidstar zijn in alle Uwe gedragingen.

»Onze tegenwoordigheid in deze achtbare zaal getuigt, dat aan onzer aller wenschen eindelijk is voldaan — en het tijdstip spoedig daar zal zijn, waarop wij, de aan ons toevertrouwde posten en de daaraan verbondene werkzaamheden zullen aanvangen, en die wetboeken zullen worden ingevoerd, welke door die voorname regtsgeleerden, door Z. M. daartoe benoemd, vervaardigd zijn, na den aard der nationale zeden en de behoeften der Nederlanders gewijzigd; — welke regtsgeleerden dan ook alle, door hunne ijver en regtskennis het hoogste regt hebben op onze hoogachting en de erkentelijkheid van de natie in het algemeen.

»Onder alle de weldaden, welke de Regering van onzen geëerbiedigden Koning kenmerken, is er voorwaar geen grooter, die zich meer en algemener uitstrekt tot alle inwoners van dit koninkrijk, als deze, welke daargesteld wordt door de invoering van de nieuwe regterlijke magt en daarvoor geschikte wetboeken. Deze weldaad is bovendien, voor dit gewest in het bijzonder van het hoogste belang; het is toch geen gering gemak en gerief voor de ingezetenen, wanneer de collegien, zoo wel van de Provinciale Staten, als die van de Justitie, in een en dezelfde stad vereënigd zijn, hierdoor worden toch die ligchamen in staat gesteld, om met meer gemak en bespoediging, des noodig zijnde, de concert te kunnen handelen, en met de meeste energie te werken.

»En deze weldaad zijn wij alleen verpligt aan onzen beminden Vorst, wiens Koninklijke verordening den volke deze organisatie der Regtelijke Magt bestemde. — Laat ons dan bij deze gelegenheid ook onzen dank daar voor aan Zijne Majesteit bij deze gelegenheid toebrengen. — Daar hij is een Vorst, die niets meer ter harte neemt, dan om het welzijn zijner onderdanen en ingezetenen van dit Land te bevorderen en zoo veel mogelijk meer en meer te doen toenemen en aanwassen.

»En voegt uwe bij mijne en onzer allervurigste wenschen, dat de Bestuurder van het geheelal alle de pogingen van onzen Koning zegene, om ons vaderland gelukkig te doen zijn.

»Weest dan M. H. welkom! in deze aan het heilige regt gewijden tempel, op dien zelden grond en fondamenten herbouwd, waar het voormalig Hof van Justitie van Utrecht nu meer dan drie eeuwen, en wel in de lente van het jaar 1530, onder Keizer *Karel den Vijfde*, is geïnstalleerd, en sedert tot aan het jaar 1811 derzelver zittingen gehouden heeft.

»Het doet mij leed, dat bij onderzoek der boeken, waarin de handelingen en besluiten der regering van Utrecht van dien tijd zijn aangeteekend, niets van de plegtigheden van die dagen is te vinden, — dat men ook daarvan niets vindt in de memorialen van het voormalig Hof van Justitie van Utrecht, welke alle wel voorhanden, doch eerst begonnen en aangebragt zijn eenige dagen na de installatie. — De instelling van het Hof, in 1530, volgde op zeer onrustige tijden. De overgang van Utrecht, onder het wereldsgezag van Keizer *Karel*, was in dien tijd aan velen onaangenaam, daar zij geschiedde door bisschop *Hendrik van Beyeren*, die zijn gezag in Utrecht door het innemen der stad, door de proscriptie van zoo vele aanzienlijke regeringsleden, en het ter dood brengen van eenige had gevestigd; — de veranderingen, welke Keizer *Karel* al dadelijk maakte, weken zoo zeer af van de oude herkomsten en voorregten, dat ook nog eenige jaren later ongenoegdheid bleef heerschen, welke alleen door zijne groote magt werd terug gehouden in hare uitwerkselen, en hieraan kan het welligt toe te schrijven zijn, dat de installatie van het Hof zonder uiterlijke plegtigheden zal hebben plaats gehad.

»En wanneer wij ons dan herinneren aan de vroegere bestemming van dat Hof van Justitie, zal dit ons met aangename gewaarwordingen vervullen — en gaarne zult gij u met mij vereenigen in het eerbiedig herdenken aan de verdiensten en deugden van zoo vele voortreffelijke en geleerde raadsheeren, welke hierop denzelfden grond de Regterstoelen weleer hebben versierd, en wier geesten, ons, die op gevorderde jaren zijn gekomen, hier als het ware nog voor den geest zweven, en wier namen ik zoude kunnen opnoemen, indien derzelver getal en de kiesheid mij dit niet verbood; genoeg zal het zijn, dat wij dezelve ons ter navolging voorstellen; en wij dien roem trachten te handhaven, welke het voormalig Hof van Utrecht zoo wel verdiend, genoot."

Eindelijk sprak de heer SMITH over de vernieuwing van het gebouw, voor de regterlijke magt bestemd, herinnerde, dat hij reeds 42 jaren Regterlijke Regeringsposten hier ter stede had bekleed, verklarende, dat de hem thans door Z. M. opgedragene waardigheid getrouw zoude vervullen, en eindigde met den zegen over Z. M. den Koning, Zijne Exc. den minister VAN MAANEN en Zijne Exc. den staatsraad gouverneur der provincie uit te spreken.

De heer Mr. W. F. BAUMHAUER, procureur-generaal, hield daarop eene gepaste redevoering, welke wij in onze volgende hopen mede te [illegible] nen deelen.

Na dat Z. Exc., bij de installatie der Arrondissements regtbank en der Kantonsgeregten, den eed had afgenomen, stond de president van de regtbank Mr. W. J. RAS op, en deed de volgende aanspraak:

HOOG ED. GEB. HEER!

»Die in de hooge betrekking, welke Uwe Exc. bekleedt, de belangen van dit gewest met zoo veel ijver en beleid behartigt, ontvang den opregten dank voor de gevoelens ten opzigte van de leden dezer Regtbank geuit, en gelief de verzekering aan te nemen, dat wij, steeds aan eed en pligt getrouw, onze krachten zullen inspannen, om in de eervolle betrekking, waarin wij door Z. M. onzen geëerbiedigden Koning zijn geplaatst, zoo veel in ons vermogen is, tot nut en heil der maatschappij mede te werken.

»Gelief tevens de tolk te zijn bij Z. M. van onze gevoelens van hartelijke gehechtheid aan Hoogstdeszelfs persoon, aan het Koninklijk Huis en van onze opregte liefde voor het dierbaar vaderland.

»God spare onzen Koning nog eene reeks van jaren in dit leven tot heil van Nederland, waarvan het geluk hem zoo zeer ter harte gaat.

»Uwe Exc., die zoo vele hooge bekwaamheden en kunde, in derzelver beheer, aan zoo vele minzaamheid paart, moge nog lange aan het hoofd staan van het Bestuur van dit gewest, en de blijde getuige zijn van het geluk, hetwelk het[illegible] in de ons geschonken wetgeving zal genieten.

»Mijne heeren, Leden dezer Regtbank, mijne heeren, uitmakende het openbaar Ministerie, mijne heeren Griffier en Substituut-Griffier!

»Bestond er immer een tijdtip, belangrijk voor ons vaderland, het is gewis het tegenwoordige, een tijdstip, hetwelk in de geschiedrollen van Nederland steeds eene eervolle plaats zal bekleeden en de nakomelingschap met dankbare erkentenis zal doen gedenken aan den besten der Koningen, op door de zegenende hand des Allerhoogsten in Zijne Vaderlijke goedheid geschonken, aan den eerbiedwaardigen Staatsdienaar den Minister van Justitie, die in de hagchelijke omstandigheden, waarin ons vaderland zich bevonden heeft, zijnen Koning rustig op zijde bleef en met waren mannenmoed dien edelen Vorst en het lieve vaderland raad en hulp bood, en aan die achtenswaardige mannen, die het gebouw der wetgeving op hechte grondvesten hebben gesteld, en waaronder zich mede het hoofd der stedelijke Regering alhier, bevindt, die, zoo door zijne uitgebreide kundigheden, als onvermoeiden ijver, land en stad steeds nuttig is, en dien wij hopen, — gelijk ieder ingezeten, wien het welzijn dezer stad ter harte gaat, — ook opregtelijk wenscht, nog lang met [illegible] post [illegible] te zien!

»Wij mogen [illegible] nu niet alleen verblijden in het bez[illegible] Nederlandsche wetgeving, een schat [illegible] onze geëerbiedigde Koning ons zoo [illegible] vroeger had doen geworden; doch welke, aan Zijn edel hart zoo dierbare wensch, door onoverkomelijke hinderpalen, buiten het bereik van menschelijke berekeningen, tot heden was onvervuld gebleven; maar wij zien tevens het zoo lang gewenschte oogenblik daar, dat ook dit gewest de weldaden dier wetgeving zal genieten, en reeds op gister mogten wij de plegtige installatie bijwonen van het Provinciale Hof, terwijl op heden de Ar-

---

den schuld, den man van zijn naasten, wil en weet te onderscheiden. (†)

Ja, nog eens zij het gezegd: wij vereeren den echten, den verstandigen, bezadigden en verlichten liberaal. Het is hem — bemint hij waarachtig zijn vaderland, bedoelt hij waarachtig het geluk zijner medeburgers — onmogelijk de twee uitersten — willekeurig Monarchaal gezag, of de dwaze onzinnige uitspattingen der zuivere democratische besturen te kunnen aanhangen; hij moet — is hij een verlicht en denkend wezen — een vurig voorstander en verdediger van een redelijk en billijk Monarchaal-constitutioneel stelsel zijn, van een staatkundig stelsel, gelijk onder anderen bij ons Nederlanders is ingevoerd geworden; en mogt dan zoodanig verstandig en weldenkend liberaal — want geen menschelijk gewrocht kan volmaakt zijn — de eene of andere verbetering, die op wijsheid en ondervinding gegrond is, wenschen ingevoerd te zien, wat nood! de liefde tot zijn vaderland, de vereering zijner wettige overheid, dringt hem, die verbetering op de bescheidendste en gematigdste wijze te kennen te geven. Ziet de Lands-Regering het doelmatige zijner voorstellen in, zijn dezelve uitvoerbaar zonder anders even weldenkende burgers in hunne belangen te kort te doen, zij zal die opvolgen. Doet zij het niet, hij beruste er evenzeer in; want ook de beste patriot kan dwalen. Zijne opregtheid kan groot, doch zijne inzigten in het belang des staats kunnen somtijds beperkt zijn, en hij kenne de wijsheid van het Lands-Bestuur meer doorzigt toe, dan men van de scherpzinnigheid eens enkelen individu's kunne of moge verwachten.

Dit is zeker: de Vorsten, even zoo min als de volken, wenschen den oorlog; doch een verbond van ledigloopende fortuinzoekers, woelzieke intriganten, toomelooze jongelingen, door onbekookte denkbeelden van de regten van den mensch aan het hollen geraakt, deze zijn het, die beroeringen wenschen. Tweedragt is het water, waarin zij kunnen visschen, opstand en oproer tegen den Vorst, oorlog onder de volken te verwekken is hunne eenige bedoeling, hunne eenige hoop, om hunne dwaze oogmerken te bereiken. (§) (*Vervolg en slot hierna.*)

(†) De schrijver kent van nabij een persoon, die het hier aangevoerde bij ervaring kan bevestigen. Ook deze bruischte eens op, ook deze dwaalde eens staatkundig af, en — werd schuldig, — *onderscheiden* malen schuldig. Zijne schuld kwam ter kennis van den Koning; en — wat deed nu de goede Vorst? Hij vergaf het hem. — Nog meer: de schuldige kwam in nood. Aan wien klaagt hij dezen nood? aan Hem, den beleedigden Vorst, wien zijn hoog vergrijp bewust was. En wat deed nu de Koning? Hij betoonde hem eene grootmoedigheid, die meer dan aardsch, die hemelsch was: hij hielp den schuldige. — Hij hielp hem *onderscheidene* malen. Deze grootmoedigheid des Vorsten verteederde den schuldige dermate, dat hij van niets meer berouw had, dan dat hij bij zoo vele miskenning, zich aan zoo vele goedheid misgrepen had.

(§) Zoo vele onder de fransche vrijheidskraaijers zuchten reeds meer dan tien jaren in boete, voor eenige voorbarige vrijheidsdroomen en zij worden — niet wijzer! — Eens toch loopen zij — hoe listig ook — allen in den strik. De groote dief was eerst een kleine dief; doch toen hem zijne kleine dieverijen een poos tijds ongestraft gelukten, werd hij eindelijk onbeschroomd en driest, en ging van erger tot erger, tot dat hij ten slotte als dief, op heeter daad betrapt werd, en het verdiende loon ontving.

Het schijnt vooral — zegt DE LAMARTINE — het gebrek der fransche staatkundigen van de laatste 40 jaren te zijn, dat zij den geest des tijds vooruit loopen. Frankrijk is, naar hunne begrippen, nog wel anderhalve eeuw ten achter. Zij willen in allen deele menschen en begrippen van partij- en klubgeest; wat gaan vaderlandsliefde en rede hun aan? Haat, wrok, wederzijdsche vervolging, zie daar, wat zij in hunne onwetendheid vorderen. Vernieling en verderf wacht Frankrijk; dat zal haar deel wezen, tot dat zij zelve doodelijk gekwetst, door de wapenen, waarvan zij zich volstrekt wil bedienen, nederstort, of die verre van zich werpt, ten einde zich te wenden tot de eenige hoop van alle staatkundige verbetering, God, hare wet en de rede, de haar ingeschapen wet. Elders zegt hij nog: het ongeluk van Frankrijk is hare ongodsdienstigheid. Het gebed en de godsdienst is verstorven bij de groote wereld, en de burger van aanzien aapt dit verderf na. Dit verval, dit verderf is geheel en al gegrond op dat vrijzinnigheids-stelsel onzer eeuw, hetwelk zelve niets levens bezit, dan de ijskoude haat tegen al wat de ziel betreft.

rondissements Regtbank van Utrecht, mitsgaders de Kantons Geregten door Z. Exc. den heer Kommissaris des Konings zijn geinstalleerd geworden.

»Hoogstgewigtig, mijne heeren! is de eervolle taak ons opgelegd: een ieder Uwer zal dit met mij ernstig gevoelen.

»Doch inzonderheid is dezelve voor mij van het hoogste belang, en zwaar zijn de pligten aan de mij opgedragen betrekking verbonden.

»Nimmer in het Regterlijke vak met het Voorzitterschap bekleed geweest, is de uitoefening van hetzelve mij vreemd en zal het mij ten uiterste moeijelijk vallen de pligten dier vereerende betrekking naar eisch te vervullen. Hoe veel, hoe oneindig veel zal ik niet te kort schieten bij den achtingswaardigen Voorzitter, die gedurende eene reeks van jaren, met zoo veel wijsheid en standvastigheid regt sprak, en die thans, na door Z. M., welke zoo zeer verdiensten naar waarde weet te schatten, met het eerekruis te zijn begiftigd, door Hoogstdenzelven aan het hoofd van het Geregtshof van dit gewest is geplaatst, een Hof te zamengesteld uit regtsgeleerden van den echten stempel, wier [illegible] een ieder eerbied inboezemen.

»Ja Mijne Heeren, het is niet dan met huivering en geenzins met vertrouwen op eigene krachten en bekwaamheden, dat ik de betrekking van voorzitter bij deze Regtbank, tot verkrijging van welke ik mijne wenschen nimmer zoude hebben durven opvoeren, maar die mij door de goedheid van onzen geëerbiedigden Koning is opgedragen, aanvaarde.

»Dan Mijne Heeren! bemoedigend is het voor mij, deze Regtbank te zien zaamgesteld uit mannen, welke door hunne regtskennis, braafheid en regtschapenheid alle lof verdienen, en dit boezemt mij moed en vertrouwen in, ten einde den mij opgedragen zoo eervollen taak op mij te nemen. — Uwe ondersteuning Mijne Heeren, roep ik in; op dezelve reken ik, terwijl ik ook van mijne zijde u de hand biede, ten einde te zamen naar het ware doel te streven.

»Wel aan dan, laat ons met vasten tred en wel gemoed, rustig Themis-tempel binnentreden, in navolging van de zoo achtingswaardige Regtbank, welke wij vervangen, naar het voorbeeld onzer Vaderen, in eerbiedig opzien tot den Almagtigen God, regt en geregtigheid handhaven, met die kracht, onafhankelijkheid, onpartijdigheid en gepaste vrijheid, welke de kenmerken zijn van den waren regter.

»[illegible] eensgezindheid steeds onder ons moge bestaan, hoe uiteenloopend onze gevoelens bij de beraadslagingen ook somtijds mogen zijn.

»Dat elk, in welken rang bij deze Regtbank geplaatst, of in welken stand tot dezelve in betrekking staande, voortdurend in geweten zijne pogingen aanwende, om de pligten, hem opgelegd, te vervullen, en het is langs dien weg, dat wij het vertrouwen van onzen beminden Koning zullen beantwoorden en de achting van alle braven inoogsten.

»En hierop verleene Hij zijnen zegen, die eenmaal ook onze daden in den schaal zijner geregtigheid zal wegen."

Eindelijk deed de heer Mr. J. J. van Hees van Berkel, officier van de regtbank, eene aanspraak, waarin hij de regtpleging hier te lande van den beginne af doorliep, en, na van de ons opgedrongene fransche regtspleging gesproken te hebben, over de thans ingevoerde nationale uitwijdde en het nut voor Nederland daarvan aantoonde.

Na den afloop van die plegtigheid, keerde Z. Exc. de staatsraad gouverneur, met de geinstalleerde regterlijke ambtenaren, in de gereed staande koetsen, voorafgegaan en gevolgd van een detachement kavalerie, naar het Gouvernements-gebouw terug.

— Wij vernemen, dat, van wege het gouvernement, binnen kort in het licht zal komen, eene Medaille op de nieuwe Wetgeving, ter groote van die op het Noord-Hollandsche Kanaal, vervaardigd door den heer *J. P. Schouberg*, Graveur aan 's Rijks Munt, alhier.

— Uit Harderwijk schrijft men ons van den 27. dezer: »Heden zijn van hier te water naar het Nieuwe Diep vertrokken, 130 onder-officieren en manschappen, onder bevel van den kapt. *Klijn*, vergezeld van den 2den luit. *de Korte* en de Officieren van gezondheid 3de kl. *van Deventer* en *Smidt*, om van daar met de eerst gunstige gelegenheid met het schip de Lucia Maria naar Batavia te worden overgevoerd."

Utrecht 30. Sept. Z. M. heeft benoemd tot bewaarder der hijpotheken te 's Gravenhage, den heer *I. H. Bachiene*, en in diens plaats te Amersfoort, den heer Mr. *J. G. Thierry de Bye*, thans adjunct-commies bij het departement van financien.

— Heden nacht zijn deze stad gepasseerd Hunne Konink. Hoogh. de prinsen *Alexander* en *Hendrik* zich van Soestdijk naar 's Gravenhage begevende.

— Gisteren heeft de heer Mr. *A. G. Smith*, president van het Provinciaal Hof, de Regtbank van Eersten Aanleg alhier, ontbonden.

— Uit onderscheidene hoofdsteden der provincien is berigt ontvangen wegens de aldaar plaats gehad hebbende plegtige installatie der provinciale geregtshoven door HH. Exc. de heeren gouverneurs, in naam van Z. M. den Koning, na alvorens aan de leden en ambtenaren dier hoven den eed afgenomen te hebben, voorgeschreven bij art. 29 der wet op de regterlijke organisatie en het beleid der justitie.

Uit 's Gravenhage schrijft men voorts, dat op zaturdag het hooggeregtshof aldaar is ontbonden geworden, en op dienzelfden dag door de heeren advokaten en procureurs bij den hoogen raad bij art. 5 van hetzelfde reglement van orde en discipline van hen gevorderden eed, is afgelegd. Dienzelfden middag was er groot diner ten huize van den heer Mr. *A. W. Philipse*, president van den hoogen raad, waartoe de onderscheidene leden der regterlijke collegien genoodigd waren.

— Den 27. dezer zeilde van de reede van Hellevoetsluis naar Batavia, het schip Sumatra, kapt. *J. Winder* en den 27. dezer is alhier van Batavia gearriveerd het schip Prinses Marianne, kapt. *A. Plug*, bestemd naar Rotterdam.

— In de Amsterdamsche scheepstijdingen leest men:

»Van Smirna wordt van den 8. Sept. gemeld, dat den 1. dier maand, op den middag, de hollandsche brik Hendrika Elisabeth, kapt. *A. Riedijk*, van Rotterdam en Triest naar Smirna bestemd, zich met stilte ten N. W. van het eiland Scio bevindende, gepraaid werd door eene roei-mistik, oogenschijnlijk met twee man bemand zijnde, vragende om water. Zoodra zij aan boordzijde gekomen waren, vertoonden zich nog tien verborgen roovers, allen in Grieksch gewaad gekleed en geheel gewapend, die aan boord kwamen en op de equipagie vuurden, ten gevolge waar[illegible] gewond en in het ruim geworpen werden. Meester zijnde van het vaartuig, werd hetzelve door de roovers verschrikkelijk geplunderd; zij namen de lading, bestaande in suiker, in brooden, tabak en alles wat hun aanstond, in hunnen mistik en in eene der sloepen van de brik; vervolgens hebben zij den kapitein geboeid geweldadig in de kajuit geworpen en de epuipage in het ruim vastgebonden. Om het schip te doen zinken, hebben zij verscheidene gaten in hetzelve geboord, en des nachts het vaartuig verlaten, [illegible]kerd zijnde, dat hun oogmerk bereikt was. De kapt. [illegible]kte uit de kajuit, kwam weder op het dek, zijn volk [illegible]kende en uitziende naar redding. Na ongehoorde krachtsinspanning en niettegenstaande er acht voet water in het ruim was, hebben de ongelukkigen middel gevonden zich van hunne boeijen te ontdoen en bij den kapt. op het dek te komen, die nu op zijne beurt werd losgemaakt. Na vergeefsche pogingen, om het schip te redden, hebben zij zich in de barkas begeven, en koers gezet naar Smirna, hun schip op 2 mijlen afstands ten noorden van Scio ziende zinken. Kapt. *Riedijk* en zijne equipage zijn den 3. daaraanvolgende te Smirna gearriveerd, waar hij alle noodige hulp en ondersteuning heeft ontvangen. Nog denzelfden dag is de fransche oorlogsbrik le Bougainville, de oostenrijksche brik de Montecuculi, en een turksch fregat naar de wateren van Ipsara gestevend, waar men weet dat de roovers geland zijn, om hen zoo mogelijk op te sporen."

Bijzondere Berigten.

» Parijs 27. Sept. De beurs is dezer dagen verontrust geworden door de bewegingen der troepen naar Zwitserland, en de fondsen waren ook zeer flaauw en dalende. Men verneemt, dat bij Besançon 25000 man bijeen trekken, onder bevel van den generaal *Aymar*, welke thans te Lyon kommandeert. Reeds hebben 3 regementen in Parijs bevel, om te marcheren, en deze hebben de revue gepasseerd. — Thans heeft het gouvernement eene telegrafische tijding uit Straatsburg ontvangen, waarbij onze ambassadeur in Zwitserland uit Lucern laat weten, dat de president van den Landdag hem heeft medegedeeld een' brief van *Louis Buonaparte*, den 20. Sept. aan het bestuur van Turgau gezonden, waarin hij verzoekt den Landdag te verwittigen, dat hij gereed is te vertrekken, zoodra hij passen zal bekomen hebben. Het berigt van zijn vertrek wordt hierdoor bevestigd. (Ook in onze vorige mede gedeeld.)

»In Parijs wordt het des nachts steeds onveiliger. In den afgeloopen nacht heeft eene patrouille in de straat *du Cherche Midi* een man in zijn bloed badende gevonden. Men heeft hem in het hospitaal Necker gebragt, alwaar hij verklaard heeft, dat hij door roovers is aangevallen, die hem geheel uitgekleed en bijna vermoord hebben. In de straat *St. Florentin* is een ander heer ook deerlijk mishandeld; doch op zijn geschreeuw door andere personen ontzet geworden.

»Het gevecht tusschen de Christinos, onder bevel van den generaal *Alaix*, en de Carlisten, onder bevel van *Garcia*, heeft den 19. Sept. te Perdon, tusschen Pampeluna en Puente la Reijna, plaats gehad. De Christinos hebben daarin 1000 man zoo aan dooden als aan gevangenen verloren. Het verlies der Carlisten wordt niet opgegeven, alleen meldt men, dat de overste *Echeverria* daarbij is gesneuveld.

»*Parijs* 28. *Sept.* Op de beurs heerschte heden veel onzekerheid nopens de zaak met Zwitserland. De 5 pCt. werden genoteerd 109,25 à 40. 4 pCt. 102. 3 pCt. 80,70 à 80. Nap. 100,25. Sp. $19\frac{3}{4}$ à 19.

»In het slot van de telegrafische tijding heeft men gezien, dat *Louis Buonaparte* Zwitserland wil verlaten, maar er echter bijvoegt: *niet voor altijd.* Onze ambassadeur kan daarmede geen genoegen nemen, en men verzekert, dat dan ook heden nacht een koerier naar Zwitserland is gezonden, met depêches, waarbij Frankrijk vordert, dat *Louis Napoleon* uit Zwitserland zal verbannen worden.

»Gisteren en heden zijn de bataillons van het 6de reg. infanterie van Parijs naar Besançon vertrokken. De bijeentrekking van troepen op de Zwitsersche grenzen zal alzoo voortgaan.

»Gisteren avond is een koerier met veel haast uit Brussel aan het bureau van buitenlandsche zaken aangekomen. Een half uur daarna heeft de president minister *Molé* zich naar den Koning begeven. Men verzekert, dat het verblijf van *Pierre Buonaparte*, oudsten zoon van *Lucien*, op de Belgische grenzen ons gouvernement blijft verontrusten, en dat daarover onderhandeld wordt. Men wil hem uit België verwijderd hebben.

»Te Brest is de gabare la Recherche van Spitzbergen teruggekomen. Te Hammerfest zijn eenige leden der commissie, welke die wetenschappelijke reis hebben mede gedaan, achter gebleven."

GEVEILD DEN 29. SEPTEMBER 1838.

6. B. 51 R. 70 E. Weiland, onder Utrecht, buiten de Cath. poort in de lage weiden. *H. Gillot*. *f* 10.550.

4. B. 26. R. 20. E. Wei- en Hooiland, onder Maartensdijk. *J. van Litsenburg*. *f* 1800.

3. B. 97 R. 10 E. Weiland, onder Achttienhoven. *J. van Litsenburg*. *f* 1740.

5. B. 7 R. 60 E. Wei- en Hooiland, onder Achttienhoven. *C. Lam*. *f* 1110.

Een huis gen. *Drakenburg*, Tuin, enz. te Utrecht, wijk G. no. 43. *M. K. van der Vijver*. *f* 16,000.

Een huis en tuintje te Utrecht, aan de Neude, G. no. 80. *E. L. Glinderman qq*. *f* 4500.

Bij den Burgerlijken Stand te Utrecht, zijn van den 23. tot den 30., Sept. 1838.

Ingeschreven: Gebuwden 7 Paar. Geborenen 31. Overledenen 27, waaronder 4 doodgeborenen.

Prijzen der navolgende artikelen ter Utrechtsche Markt, 29. Sept. 1838.

Witte Tarwe van *f* 10,00 tot *f* 11,00. Dito Nieuwe van *f* 9,50 tot 10,25. *Roode Tarwe* van *f* 10,00 tot *f* 11,00. Dito Nieuwe *f* 9,50 tot *f* 10,25. *Rogge* *f* 6,60 tot *f* 7,25. *Garst* *f* 4,10 tot *f* 4,50. *Boekweit* van *f* 5,40 tot *f* 5,80. *Haver* van *f* 2,50 tot *f* 3,20. *Witte Erwten* *f* 6,00 tot *f* 6,50; *Groene Erwten* *f* 7,00. tot *f* 9,50. *Graauwe Erwten* en *Capuc.* *f* 8,00. tot *f* 12,00. *Boter* van *f* 0,80. tot *f* 0,94 het pond. *Kaas* van *f* 28,00 tot *f* 40,00. *Aardappelen* van *f* 1,50 tot *f* 1,70. de mudde. *Rundvleesch* van *f* 0,35 tot 0,47^{5}. *Kalfsvleesch* van *f* 0,40 tot *f* 0,50. *Schapen* of *Lamsvleesch* van *f* 0,25 tot *f* 0.30. *Varkensvleesch* *f* 0,40 tot 45.

De prijzen der Fondsen waren den 29. Sept.

Werk. schuld $2\frac{1}{2}$ pCt. $53\frac{3}{4}$ à 54. Dito 5 pCt. $101\frac{3}{4}$ à 102. Kansbilj. 24 à $\frac{1}{2}$. Amort. Syndic. $4\frac{1}{2}$ pCt. $94\frac{1}{4}$ à $95\frac{1}{2}$. Dito 3 pCt. $79\frac{1}{2}$ à 80. Hand. Maatsch. $4\frac{1}{2}$ pCt. $171\frac{3}{4}$ à $172\frac{1}{4}$. Rusl. 5 pCt. $105\frac{1}{4}$ à $\frac{3}{4}$. Inschr. op 't Grootb. 6 pCt. 69 à $\frac{1}{2}$. Dito Cert. 6 pCt. 69 à $69\frac{1}{2}$ Sp. Ard. 5 pCt. $17\frac{1}{2}$ à 18.

ADVERTENTIEN.

(2554) *,* KENNISGEVING. Burgemeester en Wethouderen der stad Amersfoort maken bekend, dat de Loting voor de plaatsen op de gewone JAARMARKT alhier zal plaats hebben op Woensdag den 10. October 1838, des namiddags ten een ure, op het Stadhuis; — wijders, dat genoemde Jaarmarkt zal beginnen op Maandag den 15. October, en eindigen op Zaturdag den 27. October daaraanvolgende; zullende op dezelve niet worden toegelaten eenige Rijfelaars, Horoskooptrekkers, Draaiborden of andere Dobbelspelen, terwijl mede alle bedelarij zal worden geweerd.

Amersfoort den 25. September 1838.

Burgemeester en Wethouderen voornoemd,
W. VAN ASSENRAAD.
Ter Ordonnantie van dezelve,
Bij indispositie van den Secretaris,
G. HONDIUS Gz.

(2555) *,* Op den 26. dezer trof mij en mijne vijf nog jonge Kinderen de gevoeligste slag des levens, door het overlijden mijner dierbare Echtgenoot, MARGARETHA VAN DIJK, in den ouderdom van 32 Jaren. Dit alleen kan mij vertroosten, dat God, die mij in zoo menigen ramp is bij gebleven, mij ook nu niet zal verlaten.

Utrecht J. C. FRIJLINK.
27. September 1838.

NB. *Naar den wil der Overledene, zullen er geene uiterlijke teekenen van rouw worden aangenomen.*

(2556) *,* Te UTRECHT is den 27. September 1838, na eene uitterende ziekte, in den ouderdom van ruim 20 jaren, overleden, JOHANNA ARNOLDA, dochter van
G. J. VAN LEEUWEN,
en G. TEN RAA.

(2557) *,* Voor de betoonde belangstelling in de verhooging onzer oudervreugde, bij de geboorte van ons jongste kind, betuig ik bij deze, ook namens mijne echtgenoot, opregten en openlijken dank.

L. DIBBITS.

Bijbelgenootschap.

(2558) *,* VERSLAG VAN HET NEDERLANDSCH BIJBELGENOOTSCHAP, en der *Utrechtsche Afdeeling*, op Donderdag den 18. October 1838, des avonds te 6 ure, in de St. Pieterskerk, te *Utrecht*.

Al wie in die heilige en nuttige zaak belang stelt, verzuime deze onderlinge zamenkomst niet, ter dankbetuiging en bede tot den Allerhoogste, om zegen op de pogingen des Genootschaps.

(2559) *,* Bij Exploit van den Deurwaarder ANTHONIJ GRIJFF, van den 29. September 1838, behoorlijk geregistreerd, blijkt, dat van wege Mejufvrouw PETRONELLA MARIA VAN ROSSUM, Weduwe den Heer ANTONIUS THEODORUS JOHANNES HUBERTS, buiten beroep, wonende te Utrecht, aan den Heer Officier, bij de Regtbank van Eersten Aanleg te Utrecht, is beteekend en kopij gegeven eener acte, waarbij den 19. September 1838 ter Griffier van gemelde Regtbank is gedeponeerd de gecollationeerde kopij van een Proces-Verbaal van Memorie van Lasten en definitieve toewijzing, den achtsten dier zelve maand, voor den Notaris CLEMENT LENS en getuigen binnen Utrecht gepasseerd, behoorlijk geregistreerd, bij welke de rekwirant is kooper geworden van een HUIS, ERF en GROND, met deszelfs TUIN, mitsgaders TIMMERMANSWINKEL of WERKPLAATS en Kelders; staande en gelegen binnen Utrecht, aan het Domskerkhof, voorheen verdeeld geweest in drie perceelen, gemerkt Wijk F. Nis. 293. 291 en 295, kadaster sectie A. No. 1337; voor de somma van *f* 6900.00, boven de lasten en conditien, in eigendom toebehoord hebbende aan *PETRUS HENDRIKUS VAN BEUZEKOM*, Koopman, wonende aan de Bilt; van welk Proces-Verbaal van Memorie van Lasten en definitieve toewijzing, Extract is aangeplakt. Alles overeenkomstig de wet, tot zuivering van legale Hijpotheken.

Utrecht den 29. September 1838.

Voor Extract conform.
A. S. VAN HENGELAAR, *Procureur.*

(2560) *,* Van wege *het Administratie Kantoor*, onder directie van A. VAN DAM EN ZOON, wordt geadverteerd, dat ten hunnen Kantore te Utrecht, en bij de Associatie Cassa te Amsterdam, zullen worden betaald, de Coupons, verschenen 1 October 1838, van alle de door hen uitgegevene 5 pCt. Certificaten Werkelijke schuld.

(2561) *,* De Notaris G. H. BROEKMAN, te Vianen, zal op *morgen* Dingsdag 2. October 1838, des voormiddags ten 9 ure, en vervolgens ten Sterfhuize van wijlen Vrouwe E. C. M. VAN HEEMSKERCK VAN BEEST, in leven Weduwe van den Hoog Ed. Gestr. Heer Generaal-Majoor B. BISCHOFF, aan de Voorstraat te Vianen, in het openbaar om gereed geld, presenteren te verkoopen:

Een deftigen en zindelijken INBOEDEL, bestaande in zeer modern bewerkte *MEUBELEN*, als: Mahonijhouten Stoelen met paardenharen zittingen; diverse Tafels, Bufet met marmeren blad; wellüidende Piano van 6 octaaf; Mahonijhouten Garderobe en Linnenkasten; dito Tombeau en andere grove Meubelen; welgevulde Bedden en Matrassen; Katoenen en Wollen Deken; Tapijten, Karpetten en Gordijnen; fijn Tafel- en Bedlinnen; opregte Persische Shawls en andere Stoffen; eene verzameling BOEKEN; onderscheidene O. I. zeldzaamheden; Porcelein van verschillende soorten en merk; Kristallen-, Glas- en Aardewerk; keurige Chineesche, Japansche en andere verlakte Goederen; Tin-, Koper-, Blik- en IJzerwerk.

Mitsgaders eene fraaije collectie Inlandsch en Uitheemsch GOUD en ZILVERWERK, alsmede eenige JUWEELEN en EDELGESTEENTEN. Zullende de Juweelen en het Goud en Zilverwerk worden verkocht op gemelden Dingsdag des namiddags ten 3 ure.

Alles daags vóór den verkoop te zien en nadere informatien te bekomen ten Kantore van voornoemden Notaris BROEKMAN, te Vianen.

(2562) *,* J. WESSELING, H. WESSELING, G. WESSELING en J. WESSELING Hz., Makelaars, zullen op Vrijdag den 5. October 1838, des namiddags ten drie ure precies, te Amsterdam, in de Witte Zwaan, op den Nieuwendijk, presenteren te verkoopen: Eene nieuwe onaangebrokene partij STUKHOUT, bestaande in WAGENSCHOT, [illegible], VATHOUT en HALF-VATHOUT; eene mooije geheel nieuw aangekomene partij DENNEN, GREENEN en RONDHOUTEN. Eene extra mooije nieuwe partij EIKENHOUT en andere HOUTWAREN; liggende, als bij Notitien wordt aangewezen, die aan het Kantoor van *Bontekoning* en *Aukes*, te verkrijgen zijn.

(2563) *,* De Notaris [illegible] FORTUIJN, te Raalte, zal ten huize van *A. Groenewoud*, op de Havezate het Nijenhuis, onder Wijhe, op den 9. October 1838, des voormiddags 10 ure, in perceelen en kolommen aan de meestbiedenden publiek verkoopen:

Ongeveer 290 stuks meerendeels zware *EIKEN BOOMEN* en 240 stuks mooije *BEUKEN BOOMEN*, zeer geschikt tot allerhande gebruiken; staande onder de Havezate het Nijenhuis. [illegible] volgens Notitien, te bekomen ten Kantore van genoemden Notaris en bij ROELOF MEIJERMAN, Werkbaas op dezelve Havezate, die er de aanwijzing van zal doen.

(2564) *,* Op Donderdag den 11. October 1838, des voormiddags ten elf ure, zal men op het Land, gelegen buiten de Wittevrouwenpoort te Utrecht, aan den straatweg nabij de Gildbrug, ten overstaan van den Notaris VAN SCHERMBEEK, publiek verkoopen *EENE PARTIJ PLANTZOEN EN AARDAPPELEN TE VELDEN* in perceelen, zoo als dezelve op den verkoopdag te zien zullen zijn: behoorende tot de nalatenschap van wijlen DIRK KLARENBEEK, in leven Boomkweeker, en MARIA VAN ENGELEN, eerder Weduwe van CORNELIS VERHAAR, Echtelieden; geschiedende deze verkooping ten verzoeke van de meerderjarige en de Voogden over de minderjarige Erfgenamen van gemelde overledenen, krachtens permissie van den Heer President van de Regtbank van Eersten Aanleg te Utrecht, van dato 15 Junij 1838 (behoorlijk geregistreerd).

TE HUUR.

(2565) *,* Een *HUIS*, geschikt tot alle Affaires; te bevragen bij A. A. CAMUE, Mr. Timmerman, te Utrecht.

(2566) *,* *TE HUUR, of UIT DE HAND TE KOOP:* Een net betimmerd HUIS, staande op het beste gedeelte van de Oude Gracht; aanstonds te aanvaarden. Te bevragen aan het Bureau dezer Courant.

(2567) *,* Bij *toeval TE HUUR of TE KOOP:* Een net betimmerd BURGERHUIS, op een levendigen stand, even buiten eene der Hoofdpoorten te Utrecht, hebbende een' gestucadoorden gang, en bestaande in 5 kamers, allen behangen, waarvan 3 met stookplaatsen; voorts ruime keuken met alle gemakken, Meidenkamertje, Turf- en Droogzolder, bekluisde Kelder, Binnenplaats en fraaije Tuin; vóór of met 1° November e. k. te aanvaarden. Te bevragen bij den Heer E. L. GLINDERMAN, Stads-Vendumeester te Utrecht. Brieven *franco*.

(2568) *,* Voor eene DAME met een KIND, worden tegen November aanstaande, in huur gevraagd twee [illegible] *ONGEMEUBELEERDE KAMERS*, met Keuken, aparte Zolder en Kelder; Men verlangt eenen vrolijken en fatsoenlijken stand en liefst een toehuis. Adres aan het bureau dezer Courant, onder lett. H. met opgave van prijs.

(2569) *,* Den 24. Sept., des morgens 6 ure, is op de Jagt, onder Maarssen, *verloren* geraakt een wit en donkerbruin gevlekte *JAGTHOND*, met groote bruine kop en ooren, een vlak op den rug en bij de staart, die kort is; voor het overige meest wit met enkele doorschijnende bruine stippels; die daarvan aanwijzing kan doen of te regt brengt ten huize van den Heer GOBIUS, op *Vechthoven*, bij Maarssen, zal een goede belooning ontvangen.

VERLOREN.

(2570) *,* Zaturdag l. l. 29. Sept., op de chaussée van Utrecht naar Hilversum, tusschen den derden en vierden tolboom: Eene *BEURS*, waarin *f* 70. aan goud en eenig zilvergeld.

Die dezelve aan het Bureau van deze Courant teregt brengt, of den vinder aantoont, zal *naar wensch* beloond worden.

(2571) *,* Het bekende magazijn van RUSSISCHE VERVAARDIGDE [illegible] *D. JACOBOWICZ* & [illegible] ontwerp van Dantzig, zal ruim [illegible] voorzien en Maandag den 1. Octo[illegible] pend zijn, in de *Zon* op het Oud-k[illegible] hier.

(2572) *,* Mijn bediende, B. J. SLIER, is om belangrijke redenen, uit mijne dienst ontslagen; ik verzoek alzoo, dat geene Betalingen aan hem, voor mijne rekening, meer gedaan worden; een ieder waarschuwende, dat ik dezelve niet erkennen zal.

E. S. DE JONGE.

Rotterdam den 29. September 1838.

Ten allezins aan het oogmerk voldoende BINNEN-JALOUSIEN.

(2573) *,* Tot voorkoming van onaangenaamheden door verkeerde maatneming, berigt de ondergeteekende, dat van nu af aan, bestellingen worden aangenomen, tegen Fabrieks-prijs, bij A. VAN ZUIJLEN, Kamerbehanger, wonende in de Korte Nieuwstraat, Wijk F. No. 209, bij wien Modellen van bovengenoemde *Binnen-Jalousien* of *Zon-Gordijnen* voorhanden zijn.

A. B. DIJCKER,
Fabrijkant in Binnen-Jalousien.

(2574) *,* Bij *L. E. BOSCH*, te Utrecht, is heden van de pers gekomen:

1°. *J. C. DWARS,*
HANDLEIDING
TOT UITOEFENING VAN HET
NOTARIS-AMBT
IN HET
KONINGRIJK DER NEDERLANDEN,
Volgens de Wetgeving, op den 1sten October 1838 ingevoerd, krachtens Besluit van Z. M. den Koning. *f* à 4,50.

2°. Jhr. Mr. A. M. C. VAN ASCH VAN WIJCK,
PLEGTIGE INTREDE
VAN
Keizer Karel den Vijfde
IN UTRECHT IN 1540.
met fac-similes. à *f* 1,00.

TE UTRECHT, bij *L. E. BOSCH*, & *C*.